Ч. 102. Неділя 21 (8) мая 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З цісарскої гостини на Угорщині. — Десь пропала корона сьв. Вячеслава. — З Угорщини. З балканьского півострова. — Король Петро сербский в дорозі. Мароккaньска справа.

З Ґеделе доносять: Міністер гонведів ґен. Газаї був вчера у Цісаря на окремій авдиенциї. По полудни виїзджав Цісар на прохід, але вже по півгодинній переїздці вернув з причини дощу. Впрочім стан здоровля Цісаря єсть зовсім добрий.

Маркі Палявічіні поїхав вчера з Відня до Будапешту і буде нині на авдиенциї у Цісаря в Ґеделе. Ґр. Еренталь верне дня 23 с. м. до Відня і обійме знов діловодство в міністерстві справ заграничних. Маркі Палявічіні зложить Цісареви звіт зі своєї діяльности, а в початком слідуючого місяця верне на своє становище до Константинополя.

„Hlas Naroda“ доносить, що в добре поінформованих кругах ходить чутка, мов би корона сьв. Вячеслава, котру переховували в церкві сьв. Вита, повисше каплиці сьв. Вячеслава, десь пропала. Згадана ґазета каже, що вість та походить з дуже доброго жерела і длятого домагає ся, щоби власти заняли ся сею справою. Корону сьв. Вячеслава виконано ще в 1374 р. з припорученя цісаря Кароля IV., а Чехи уважають єї за велику сьвятість і за знак самостійности ческої держави.

З Будапешту доносять: Підчас дискусиї над етатом міністерства просьвіти, міністер Зічі заявив ся за терпимостию на поли віроісповідним і народнім, однак верховна власть Мадярів мусить бути в якийсь спосіб удержана. Зічі вказав на небезпечність з причини надмірного напливу учеників до шкіл середних та висказав свій жаль з причини сумних відносин на поли народного шкільництва. Число народних шкіл єсть так мале, що 288.000 дітий не може побирати вілкої науки.

З Константинополя доносять: Підчас вчерашнього селамлика стала ся подія, котра дала причину до чутки про замах на султана. Коли султан виїхав із своєї палати на селямлик, 12 Курдів, що приїхали з Ерзерум, хотіли єму вручити петицию против шефа Курдів Гуслеїна-паші, котрий безправно забрав землю Курдам. Султаньска дружина і поліция здержали Курдів і арештувала їх. Факт сей викликав серед публики великий переполох. Один з офіцирів спав з коня і звихнув ногу. Курдів по їх переслуханю випущено на волю.

„Voss. Ztg.“ доносить з Софії: Убите болгарского капітана на границі турецкими воями причинило ся до скріпленя протитурецкої аґітациї в Софії. Правительство, що правда, конфіскує всї антитурецкі статі, але мимо того одній ґрупі аґітаторів удало ся в офіцияльній ґазеті міністерства війни умістити дуже остру статю против Туреччини. З тої причини прийде мабуть до конфлїкту межи міністерством війни а иншими членами кабінету внаслідок чого готово прийти до кабінетової кризи. Заповіджене на нині заупокій не богослужене за душу капітана Ґеорґієва, яке мало відбути ся нині заходом офіцирского корпуса, правительство заказало побоюючись заворушеня публичного мнїня. На нині заповіджений великий мітінґ з протестом против Туреччини.

Сербский король Петро вибрав ся остаточно на вандрівку і мабуть буде пробовати щастя насамперед в Парижи, куди виїхав вчера вечером в супроводі міністра справ заграничних Мілeвановича. На час неприсутности короля обняв реґентию наслїдник престола кн. Александер. Король виїхав на Відень, але не задержить ся в столиці Австрії.

Як стоїть справа в Марокку годі докладно знати, але все здаєсь вказувати на то, що там ворохобники запанували а вслїд за тим готова Франция таки заняти якусь часть Марокка як то виходить із злїдуючих вістий. До Парижа

25)

ПРИГОДИ БРИҐАДИЄРА ЖЕРАРДА.

З англійского — Конана Дойля.

(Дальше).

Наше вспинанє мусїло тревати після мого обчисленя бодай годину, але страх, що мій зверхний вигляд потерпів щось наслїдком того випадку, робив ту дорогу одною з найстрашнійших, яку я коли-небудь перебув.

Я умів що правда добре вспинати ся по горах, але дивнє, чого чоловік може доказати, коли по обох єго сторонах находить ся опришок, узброєний в блискучий штилет!

Ми прибули до місця, де стежка переходила крізь вершок гори і вела по другій стороні крізь густий ліс до долини.

Найправдоподібнійше ті драбуги в спокійних часах були пачкарями, а се була одна з їх укритих доріг, що вели до портуґальскої границї. Я часто спостерігав слїди мулів, а коли ми прибули на місце, де земля була трохи вогка, побачив на своє здивованє недалеко від нас коня, привязаного до виверненого дерева. Ледви я глянув на него, сейчас пізнав по єго незугарних формах і білій передній позї того коня, котрого собі рано так дуже бажав.

Але що стало ся з комісарем Відалем? Чи може находив ся в такім самім небезпечнім положеню, як я?

Однак я не мав часу застановляти ся над тим, бо тепер похід спинив ся, а один з бандитів видобув із себе якийсь дивний тон, на котрий дано сейчас відповідь споза плота по другім боці вирубу. Рівночасно підбігло до нас з 12 опришків, поздоровили моїх катів і окружили з висловами співчутя для мого ворога зі шилом. Вкінци звернули увагу й на мене, стали вимахувати ножами і так ревіти, що я на правду був у страху.

Думав уже, що надійшла послїдна моя година і постановив заглянути смерти просто в очи, як ялось хороброму гузарови, котрий має стеречи своєї слави, коли один з бандитів видав якийсь приказ, почім не дуже лаґідно поволїкли мене до плота крізь полянку, звідки прибігли опришки.

Вузка доріжка тягнула ся крізь полянку, а кінчила ся в печері під вистаючою скалою. На дворі саме заходило сонце і в печері було би зовсім темно, як би не розсівали свого сьвітла два смолоскипи, прикріплені до стіни. При їх сьвітлї я побачив дивну стать, що сиділа при столї з простого дерева. Я пізнав сейчас по поведеню опришків, повнім пошани, що мав перед собою ославленого начальника розбишаків Ель Кухілля.

Поза мною внесено чоловіка, котрого я зранив і посаджено на бочці; ноги звисали єму безвладно, але єго котячі очи іскрились ненавистию против мене.

З розмови між ним а начальником я пізнав, що належав також до ватаги і що єго задачию було полювати на таких пташків, як я, та обдурювати їх при помочи свого гладкого язика і духовної одежи. Коли я застановив ся над тим, кілько благородних мужів упало жертвою тих нужденників, тїшив ся, що вкінци зробив конець єго злочинної діяльности, хотяй боляв ся, що буду приневолений переплатити се житєм, так потрібним цісареви та армії.

Підчас коли ранений, підпираний двома товаришами, здавав звіт із своїх пригод, поставило мене кількох опришків при столї перед начальником. Я мав добру нагоду приглянути ся єму точно.

Мушу признати, що чоловік той не відповідав зовсїм мому вображіню про розбійника і я дивував ся дуже, як можна було в Іспанії, в тім краю жорстокости, надати єму ся прізвище. Добре випасене, добродушнє лице, зі сьвіжим нашкірком, заросле чорними валичками, велїло догадувати ся в нїм якогось купця із Ст. Антуан, а не страшного розбишаку.

Начальник опришків не мав на собі анї пестрого пояса, анї блискучого оружя, котре носили инші опришки, але противно звичайний, темний кафтан як поважний батько родини, а як би не єго брунатні камаші, нїчо не зраджувало би в нїм мешканця гір.

Ціле окруженє того чоловіка годило ся з єго статию: на столї крім табакерки находила ся велика брунатна книга, майже як головна книга у купця, а богато инших книжок було уміщених на двох дошках між двома бочками пороху. Ціла підлога була вкрита

наспіла іменно вість, що повстанці ще 15 с. м. заняли старе місто Фез а навіть розійшла ся була чутка, що ворохобники убили султана. Чутка ся доси не потвердила ся. За то наспіла нині вість з Парижа, після котрої міністер війни заповів, що небавком вишле до Марокка ще 15.000 войска.

Новинки.

Львів, 20 мая 1911.

— **Іменованя і перенесеня.** Є. В. Цїсар надав прив. доцентови фільософії на львівскім університеті, дрови Леопольдови Лукасевичови титул надзвичайного професора. — Пан Міністер судівництва перенїс нотаря Ем. Лапицкого з Угнова до Заліщик.

— **Відзначене.** Краєва Рада шкільна висказала Юліянови Зубчевскому, директорови мужеской семінариї учительской в Станиславові при нагоді перенесеня єго в стан спочинку за дуже успішну і совістну працю учельску та за видатну діяльність для добра шкільництва і вихованя учителів.

— **На замарстинівскім оболоню** зачинають ся нинї в суботу вправи львівскої залоги в стріляню з карабінів острими набоями до мети ріжного рода. Вправи будуть тревати цїлий тиждень, що дня від 7 год. рано до 1 год. пополуднї а скінчать ся 27 с. м. Загрожений в наслідок того обшар займаючий поля і ліси Голоско, Бруговичі і Грибовичі буде зазначений чорно-жовтими хоругвами і обставлений войсковими станицями. Переходити і переїзджати буде вільно лиш на схід від тих знаків.

— **З зелїзниці.** Заряджене з днем 30 мая 1010 підвисшене складового на стациї Львів - Підзамче для товарів, котрі заряд зелїзничий управнений возити у відкритих возах, зносить ся з днем 25 мая 1911.

— **Ліцитация.** Дня 26 1911 о год. 9 відбуде ся в маґазинах товарових стацИї Львів - Підзамче публична ліцитация невідобраних товарів як горівки, оцти, мила, сьвічки, фарби, шкіри до чобіт, лямпи, образи, порожні бочки і т. п.

— **Арештоване шпигунів.** В охрестности Збаража арештовано під закидом шпигуньства Гершка Слуцкого, російского підданого, що належав в Росиї до социялїстичної партиї. В Чернівцях знов арештовано за шпигуньство якогось Василя Макаова, котрого підозрівають, що перед тим крутив ся по Львові.

— **В Чернівцях** розпочала ся оногди карна розправа против Якова Борковского, секретаря кр. Ради культури, був. офіцира, обжалованого о спроневірене Борковский має тепер 39 літ і єсть женатий. Єсть то знаний в черновецкім сьвітї гуляка, котрий в Раді культури краєвої мав платню до 5000 К, а крім того жінка дістала в посаг 1200 К ренти Того всего було Борковскому за мало, бо він пив, грав в карти, ну та й оглядав ся за красавичками. Отже „позичав" собі від 1907 до жовтня 1910 в повіреній єму касі і забрав всего не менше лиш 137.562. Коли дефравдация вийшла на верх, хотів відобрати собі жите, але єго відратовано.

— **Дрібні вісти.** Дотеперішні назви стациї „Псари" і пристанок „Десова" положені на шляху Тернопіль - Стрий межи Рогатином а Ходоровом зміняє ся почавши від 1 червня с. р. на „Помонята Псари" зглядно „Псари". — Пару сивих коний, що пасли ся на луцї Ст. Тимочка при улици Вулецкій ч. 15 може властитель тамже відобрати. — Вчера рано добули ся злодії до помешканя маґістра фармациї п. Білїньского при ул. Льва Сапіги і вкрали значну скількість біля і гардероби загальної вартости 500.

† **Померли:** Богдан Гузар, ц. к. адюнкт судовий, найстарший син о. радника Евг. і Гальки Гузарів, приняввши сьв. Тайни, помер в 32 р. житя по довшій а тяжкій недузї дня 18 с. м. Похорон відбудесь в Сераві в недїлю 21 с. м. Тяжким горем прибитим Родичам нехай бодай слабонькою відрадою буде то сочувство і той щирий жаль, який відчувають для них всї їх знакомі.

— **Тучі і хмароломи.** Вчера по полудни около пів до 5 год. навістила Львів знов сильна злива але нині маємо вже за то погідний, хоч трохи холодний день. Коло Тарнобржеґа упав оногди по полудни град незвичайної величини і наробив на полях величезної шкоди. — Із Стрілиск нових доносять: Дня 16 с. м. лютила ся буря з дощем і громами над нашою околицею і грім запалив 2 хати в Веньківцях коло Підкаменя, а в селї Дулібах повалив дах на стодолї. Дня 17 с. м. повторила ся громовиця і о год. 7·20 вечером, в часї коли о. Козак правив маєвий молебень в церкві в Стрілисках нових, грім через вибиту шибу влетїв до церкви, поразив много людий то більше то менше, то в руки то в ноги, то в боки. Поки що один з поражених помер, а кілько важко поражених. Огню на щастє не було. — Із Стрижева доносять знов: В ночи з 17 на 18 с. м. по кількадневній спеці настала страшна злива з громами. Около 10 год. в ночи пустились струї дощу так нагло що до пів години появили ся формальні потоки з сусїдних гір а вода спливаючи зі страшним шумом і гуком до Вислока, наробила величезної шкоди на полях і в городах. Збіжа по части поломані, бараболї і инші плоди в многих місцях вода або повиривала або замулила. Гостинці значно ушкоджені. Підчас цїлої зливи громи били за громами а блискавки в страшний спосіб осьвітлювали нічну пітьму. В Шуфнаровій вдарив грім в одну хату і спалив єї. — Із Самбора доносять: Дня 18 с. м. навістила наше місто і охрестність страшна градова туча. Около 2 год. по полудни впав град величини волоского оріха і наробив страшенної шкоди на полях, в городах і садах. Град падав майже цїлу чверть години і вибив в місті множество шиб.

— **Важне для Яворівщини.** Дня 11 червня с. р. в перший день Зелених сьвят, в разї непогоди на другий день сьвят відбуде ся заходом всїх українських товариств в Яворові на „Кемпі" великий фестин, получений з цьвітовою томболею на дохід приватної української ґімназиї в Яворові. Просимо о численну участь

паперами, а на них находили ся уривки якихсь віршів.

Він сам сидів недбало, розпертий на кріслї і слухав уважно оповіданя калїки, котрого по зложеню звіту винесено на двір. Я мусїв лишити ся з моїми трома сторожами, щоби довідати ся про долю, яка мене чекає.

— Тепер начальник вхопив за перо, доторкнув ся ним чола і споглядав поважно в повалу печери. По хвили звернув ся до мене і заговорив найчистїйшою францущиною:

— Ви мабуть також не знаєте риму до слова Covilhe?

Я відповів єму на те, що моє знане іспаньскої мови є на то за мале.

— То богата мова — відповів дальше — але для римованя менше пригожа ніж французка і се також причина, що наші найліпші твори писані в неримованих ямбах. Але бою ся, що такі річи переходять розум гузара.

Заким я мав час відповісти, схилив ся знов над своїм недокінченим віршом, однак кинув сейчас перо з окликом радости і задеклямував кілька віршів, котрі викликали одушевлене у драбів, що мене пильнували. Єго широке лице спаленїло як у молодої дївчини, котрій сказано якийсь комплїмент.

— Як здаєть ся — маємо критиків по нашій сторонї. Мусите знати, молодий пане, що скорочуємо собі глупі вечери дуже приємно, співаючи власні баляди, а як видите, не маю потреби встидати ся за дїти моєї музи. Маю навіть певну надію, що одного гарного дня побачу їх друковані і то в додатку з означенем Мадриду, яко місця видавництва. Але тепер до нашої справи. Як ви називаєте ся?

— Стефан Жерар.

— Зване?

— Полковник.

— Відділ войска?

— Третий полк гузарів Конфлянса.

— Ви дуже молоді як на полковника.

— Щастє сприяло менї в моїй кариєрі.

— Тим гірше замітив, кривлячи губи до сьміху.

Я не відповів на то нїчо, але старав ся показати єму своїм поведенєм, що не бою ся навіть найгірших річий.

Схилив ся тимчасом над великою книгою і почав перевертати в нїй картки.

— О! — сказав нагло — здає ся менї, що ми тут мали вже одного з вашого полку; бачу тут бодай щось подібне в записках, які ми собі поробили. Чи був у вас офіцир Субірон, хороший, молодий чоловік з білявим волосєм?

— Очевидно.

— Як бачу, ми поховали єго тут дня 24 червня.

— Бідний хлопчина і на що помер?

— Ми поховали єго.

— Ну так, але заки ви єго поховали?

— Не розумієте мене, пане полковнику. Не був зовсїм небіщиком, коли ми єго ховали.

— Отже ви єго поховали живцем?

Хвильку я був немов приголомшений, але потім я кинув ся на того чоловіка і був би певно єго задусив, як би мене тих трех драбів не було відорвало від него. Вправді я старав ся всякими силами видерти ся з їх рук; стрясав то одного то другого зі себе, кляв на чім сьвіт стоїть, але не міг увільнити ся.

Вкінци коли здерли з мене мундур і кров почала спливати менї з рук, закинули менї стричок на шию і звязали менї руки та ноги.

— Проклятї чорти! — воркотїв я — як колись зближите ся занадто до моєї шаблї, научу вас, що то значить замучити одного з моїх хлопців на смерть! Переконаєте ся ще, що рамя мого цїсаря сягає далеко і хотяй ви тут безпечні, як щурі в своїх норах, все таки вирве він вас звідси в своїм часї і знищить вас до послїдного з цїлим вашим потомством!

До сто громів! Язик маю острий і я не числив ся зі словами, які кидав їм в очи. Однак начальник сидїв спокійно, стукав собі спокійно пером по чолі і споглядав в гору, як би прийшла єму нова думка до нового вірша. Тепер я знав, чим єму дойду.

— Осел з вас! — крикнув я. — Думаєте, що ви тут безпечні а проте ваше нужденне жите може бути так само коротке, як ваших дурних віршів, може навіть ще коротше!

Треба було тепер видїти, як скочив з крісла! Той поганий опришок, що розпоряджав житем і смертию своїх близних, як крамар своїми фіґами, мав прецїнь болюче місце, котре можна було єго сильно вразити. Лице єму позеленїло а волосє наїжило ся єму на бороді.

— Сьвята правда, полковнику — сказав тремтячим від скажаности голосом — але на тепер досить про се. Недавно ви чваинли ся, що зробили сьвітлу кариєру — ну, вам конець буде не менше незвичайний. Полковник Стефан Жерар умре незвичайною смертию!

— Але випрашаю собі лише, щоби ви моєї смерти не увіковічнили в своїх нужденних римах!

Я мав ще в запасї кілька подібних жартів, але одного погляду его очий було досить, щоби мої три кати виволїкли мене з печери.

Наша розмова, яку старав ся я подати вам якнайвірнїйше, мусїла тревати досить довго, бо коли ми вийшли, було вже темно і місяць стояв високо на небі. Опришки розпалили великий огонь з ріща, очевидно не тому, щоби загріти ся, бо ночи були дуже теплі, але щоби приладити собі поживу. Великий мідяний котел висїв над огнем, що своїм жовтим сьвітлом осьвічував лежачих довкола него опришків. Будь що будь був се живописний вид.

Знаю добре, що богато вояків не хоче знати нїчого про штуку і подібні річи, але я творю з того огляду виїмок і тим показую, що маю артистичний смак і добре вихованє. На доказ того можу навести, що я набув дуже гарний образ, коли Лєфебр по упадку Ґданьска нагадав добичу.

Я возив через дві виправи „Німфи", заскочені в лісї, аж вкінци мій кінь мав то нещастє, що продер їх копитом. Є се лише доказ, що я не був зовсїм строгим воякοм, як Рап або Ней.

(Дальше буде).

і о фанти. Фанти в грошах і в натураліях прошу слати на руки Вп. В. Яреми. Проґрама фестину вельми ріжнородна. — *Комітет.*

— **В справі конкурсу Санаториї академічної молодіжи** в Підлютім звертаємо увагу на те, що безплатних місць в Санаториї зовсїм нема і зголошеня Вп. товаришів, в яких они просять о безплатне місце, не будуть зовсїм увзглядненї. Пригадуємо також, що товариші з провінциї мусять піддати ся оглядинам лїкарів (др. Вітошиньский — Тернопіль, др. Козакевич — Коломия, др. Долиньский — Перемишль, др. Бурачиньский — Чернівцї, др. Ковшевич — Бережани, др. Янович — Станиславів, др. Вол. Кобриньский і Панчишин у Львові); без лїкарского сьвідоцтва подане рівнож не може бути увзгляднене. Оплата в Санаториї виносить 80 К місячно. За неї кождий хорий дістає мешканє мебльоване, постіль (без біля), харч, послугу, лїки і постійну опіку лїкарску. З огляду на великі кошти получені з уладженєм Санаториї зниженє цїни удержаня можливе лише дуже незначне і то тільки в случаях заслугуючих на особливу увагу. Поданя (поручені) просимо вносити на адресу „Медична Громада", Львів, ул. Петра Скарги ч. 4, місцеві зволять зголошувати ся по інформациї у п. Богдана Чабака, студ. медицини у Львові, ул. Бема ч. 10, від 2 — 3 по пол. На відповідь просимо долучити марку. Поданя вносити належить до 1. червня с. р. Санатория буде отворена невідклично 1. липня с. р. Ще перед 15. червня усї приняті дістануть повідомлене і близші інформациї про день приїзду та реґулямін Санаториї. — За Виділ Тов. Медична Громада: *Богдан Чабак*, голова, *Гр. Тарнавский*, секр.

Телеґрами.

Берлин 20 мая. Комісия парляменту приняла вчера закон виборчий для Альзациї і Льотаринґії.

Льондон 20 мая. До „Daily Mail" доносять з Мехіка, що вчера пополудни предложено палатї закон амнестийний, на основі котрого мають бути випущені на волю політичні вязнї, які ще знаходять ся у вязницях.

Берлин 20 мая. Палата послів пруского парляменту ухвалила нинї в третім читаню в поіменнім голосованю 156 голосами против 155 закон о паленю тїл померших.

Льондон 20 мая. Був. король іспаньский Мануель зложив вчера з матїрю візиту королеви Юриеви.

Петербург 20 мая. В Царскім селї відбув ся вчера вечером обід для нїмецкого наслїдника престола. Цар виголосив тоаст на благо гостий.

Господарство, промисл і торговля

Цїна збіжа У Львові.

дня 19-го мая:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11 90	до	12 —
Жито	7·70	„	7 90
Овес	8·70	„	8·90
Ячмінь пашний	8 30	„	8 60
Ячмінь броварний	8 30	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13 —
Вика	10·—	„	10·50
Бобик	8·—	„	8·30
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70 —	„	85 —
Конюшина біла	80 —	„	95·—
Конюшина шведска	65·—	„	75·—
Тимотка	50·—	„	65·—

— **Конкурс** на заміщене 24 місць ґімназиястами за доплатою 15—30 К місячно, платними з гори, оголошує Бурса сьв. Івана Крестителя в Дрогобичи ул. сьв. Івана ч. 22 Прошеня о принятє з приложенєм метрики, послїдного шкільного сьвідоцтва і декларацию доплати, належить вносити до Виділу Бурси сьв Івана Крестителя в Дрогобичи на руки Вп. п. дра Володимира Чапельского, лїкаря в Дрогобичи, ул. Стрийска ч. 11. Реченець приниманя 30 червня і 15 серпня с. р.

— **Приватні іспити** учениць кляси I—V за шкільний рік 1910/11 в приватній женьскій ґімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові відбудуть ся дня 15 червня. Того самого дня відбудуть ся вступні іспити до кляс II—VI тих учениць, котрі за посередництвом дирекциї одержали від ц. к. Ради шкільної краєв. дозвіл складати вступний іспит перед феріями. Початок іспитів о год. 8 перед полуднем. — Вступні іспити до кл. I на рік шк. 1911/12 (евентуально й до приготовляючої кляси, коли би до сеї кляси зголосило ся більше число учениць) відбудуть ся перед феріями дня 29 червня. Початок іспитів о год. 9 перед полуднем. При зголошеню треба предложити: 1) Метрику уродженя на доказ, що учениця найпізнїйше дня 31 грудня 1911 р. кінчить 10 лїт житя (до приготовляючої кляси 9 лїт), 2) сьвідоцтво щепленої віспи і евентуально 3) сьвідоцтво покінченої IV кляси народної школи. — Дирекция.

Надіслане.

Colosseum Ґерманія

Від 16 до 31 мая 1911.

Проґрама сьвітова!

Curtis Sisters, сензацийний акт серпентиновий у воздусї. — **Loube Trio,** феноменальні комічні акробати на роверах. — **6 Solly Girls,** американьский секстет. — **Les 4 Livres,** акт на подвійнім дротї. — **Olly Loriette,** водвілїстка. — **Реванж,** фарса. — **Wallaston Comp.** жонґлери булавами. — **Shott & Shell,** комічні ексцентрики. — **Bindgess-Bridges,** комічна вояцка сцена. — **Gerta Sunbeam,** анґлїйска субретка.

ВІТОГРАФ 10 величавих новостий і т. д.

В недїлї і сьвята 2 представленя о годинї 4 і 8 вечер.

Білєти можна вчаснїйше набути в Бюрі дневника: ІЛЬОНА, ул. Короля Людвика 5.

— **Рускі диктати** до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив **Йосиф Танчаковский**, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане — Цїна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Оповіщене.

Подаю сим до відомости всїм інтересованим, що від пять (5) лїт занимаюсь копанем керниць (студень) в бетоновими рурами. Роботу мою виконую скоро в кождій порі року і для цїлковитого вдоволеня властителя керниці.

Піднимаюсь виконати і вставити рури до керниці до 50 метрової глубини. Рівнож обовязуюсь ся направити і викінчити розпочаті а недокінчені і віпсовані керниці иншими а не фаховими майстрами. Близших пояснень і інформаций на жадане подаю устно і письменно.

Іван Лесюк

господар в Ковалївці, п. п. Яблонів коло Коломиї.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{22}, 5^{50}, 7^{30}, **9,** 10^{15}, **1**^{30}, **2** §) 5·48, 7^{15}†) **8·**^{25}, 9^{50}.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10,** 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.

†) з Красного.

З Черновець: 12^{05}, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), 2^{05}, 5·52 **6**^{26}, 9^{34}

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.

§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55,** 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З П[illegible]: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)

[illegible] Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).

*) З Винник. §) З Винник в суботу і недїлю.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·**^{22}, 8·45, **2·**^{30}§), **2·**^{45}, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·**^{18}, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·**^{15}, 9·37, **2·**^{20}, 3·05*), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25.

§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6^{00}.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33,** 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

*) До Винник. §) До Винник в суботу і недїлю.

За редакцию відповідає: **Адам Кроховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.